

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: F. O.**, proti **žalovanému: Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 15, Praha 1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 11. 2003, č. j. 7 Ca 260/2003 - 14,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, u níž Městský soud shledal podstatné vady, proto postupem podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) vyzval žalobce k opravě a odstranění vad ve lhůtě patnácti dnů. K opravě vad podání byl vyzván usnesením uvedeného soudu ze dne 5. 11. 2003, přičemž v tomto usnesení byl poučen, že proti usnesení soudu není kasační stížnost přípustná.

Přes správné poučení městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti uvedenému usnesení kasační stížnost, v níž namítá, že usnesení soudu je nezákonné, nicotné a zmatečné podle § 103 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší soud uvádí, že podání kasační stížnosti právní úprava obecně připouští proti každému rozhodnutí krajského (městského) soudu vydanému ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, anebo osoba zúčastněná na řízení, domáhá zrušení rozhodnutí soudu, není-li v zákoně stanoveno jinak. Jinak zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, stanoví v § 104, kde připouští výjimky z jinak platné zásady přípustnosti kasační stížnosti (viz. § 103 s. ř. s.).

Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Takovými rozhodnutími jsou v zásadě usnesení vydávaná v průběhu řízení, nemající vliv na rozhodnutí ve věci samé, a tedy rozhodnutí, u nichž odnětí možnosti brojit proti nim kasační stížností stěžovatele v jeho právech účastníka řízení nijak nezkracuje. Takovým usnesením je i usnesení, jímž byl stěžovatel vyzván

k odstranění vad svého podání. Pokud je stěžovatel toho názoru, že jeho podání žádné vady nemá, může se bránit kasační stížností až proti usnesení soudu o odmítnutí žaloby v důsledku neodstranění vad podání.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost podaná proti usnesení, jímž byl stěžovatel vyzván k odstranění vad podání, je ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. nepřijatelná, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než ji odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné

V Brně dne 27. září 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu

